

AH!

NOORTE KULTUURIUURIJATE KONVERENTS

NOORTE YOUNG

HÄÄLED VOICES

THE YOUNG RESEARCHERS OF CULTURE CONFERENCE

29. aprillil 2025 Eesti Rahva Muuseumis

29 April 2025 in the Estonian National Museum

Eesti Rahva Muuseum
Eesti Kirjandusmuuseum
Tartu Ülikool
Tartu Nefa Rühm

Noorte kultuuriuurijate konverents

NOORTE HÄÄLED YOUNG VOICES

The Young Researches of Culture Conference

Tartus 29. aprillil 2025
Tartu, April 29, 2025

Kava ja ettekannete kokkuvõtted

Eesti Rahva Muuseum
Tartu 2025

Koostanud ja toimetanud / Compiled and edited by:

Mathilda Matjus, Mia Marta Ruus

Keeletoimetajad / Language editors:

Karin Kastehein (eesti keel), Mia Marta Ruus (inglise keel)

Küljendus / Layout:

Märt Puusta

Kaanekujundus / Cover design:

Jane Liiv

Konverentsi koduleht / Conference website:

<https://www.folklore.ee/era/nt/>

Korraldajad / Organisers:

Piibe Nõmm, Tiina Kull, Kristel Kivari, Ester Bardone,
Mathilda Matjus, Mia Marta Ruus, Liisi Jääts

Autoriõigused: autorid

Copyright: authors

ISBN 978-9916-718-32-2

Konverentsi kava / Programme

Eesti Rahva Muuseum / Estonian National Museum
Muuseumi tee 2, Tartu

29. aprill / April 29

9.30 Registreerimine / Registration

10.00–10.20 Avamine / Opening

(Aliise Moora auditoorium / Aliise Moora auditorium)

Avakõne peab / Opening speech by Laura Kipper

10.30–12.00 Esimene sessioon / First session

Aliise Moora auditoorium

Modereerib Päiv Dengo

10.30–11.00 **Säde Sepp**

Vooluveekogude kujutamine eesti rahvalauludes

11.00–11.30 **Kertu Rebane, Anna-Lia Haavistu**

Piirikiivid ja nendel olevate märkide tähenduse uurimine

11.30–12.00 **Kati-Katri Koppel**

Aleksander Zirk – mitmekülgne pillimees Rannust

Helmi Kurriku auditorium

Chair: **Ilya Magin**

10.30–11.00 Nataliia Rygovska

How to study sensitive topics: a case of soul guiding practice

11.00–11.30 Abhirup Sarkar

Ecological Preservation, Religious Transgression, and the Folkloristics of Emotions Among the Khasis of Northeast India

11.30–12.00 Avery J Medina

The Victim Victorious: Feminism, Race, and Folklore in Candyman (1992)

12.00–12.30 Kohvipaus / Coffee break

12.30–14.30 Teine sessioon / Second session

Aliise Moora auditoorium

Modereerib **Natali Ponetajev**

12.30–13.00 Mia Marta Ruus

Koondportree ühest regilaulikust:

Mai Kravtsov arhiivimaterjalides ja uurimustes

13.00–13.30 Tuuli Torop

Soolise identiteedi käsitlus eesti rahvatantsu maastikul

13.30–14.00 Eliisabet Raju

Vana-Võrumaa suitsusaunatraditsiooni jõudmine

UNESCO vaimse pärandi nimistusse

14.00–14.30 Aare Alver

Kunst ja propaganda: kunstnik Toivo Kullese originaalkavandite põhjal näituse loomine

Helmi Kurrik auditorium

Chair: **Lachlan Bell**

12.30–13.00 Kriš Siil

Sounds of displacement: Case study of the train station in Bern, Switzerland

13.00–13.30 Simona K. Zupanc

Conceptualizing the Dead: Encounters, Meanings, and Posthumanist Perspectives

13.30–14.00 Kristo Villem

Not Quite Gone: Encounters with the Unexplained

14.00–14.30 Ismet Suleimanov

Ukrainian refugees' experiences of adjustment and humor

14.30–15.30 Lõunapaus / Lunch break

(kaelakaardiga osalejatele muuseumi restoranis / at the museum restaurant for participants with a name card)

Võimalik külastada Eesti Rahva Muuseumi näituseid /

Possibility of visiting Estonian National Museum exhibitions

15.30–17.00 Kolmas sessioon / Third session

Aliise Moora auditoorium

Modereerib **Liisa Helena Timmermann**

15.30–16.00 Joan Jürgens

„Ajatu lugemine”: ennustamine tarokaartidega eestikeelsetes sotsiaalmeediakanalites

16.00–16.30 Annabel Kuusik

Turvalisem tantsuruum alternatiivse elektroonilise muusika tantsupidudel

Helmi Kurriku auditorium

Chair: **Abhirup Sarkar**

15.30–16.00 Elsa Hillis, Lachlan Bell

Marking Time: The Role of Songs in Summer Camp Schedules

16.00–16.30 Phyllis Lo, Ka Man

The Study of the Offerings in Hong Kong –
Joss Paper Ingots, Joss Candles and Joss Sticks

16.30–17.00 Lisanna Unt

How ‘Modern’ and ‘Multispecies’ Thinking Shapes Our Connection to
Nature: The Case of Cut Flowers Regarding Sustainability and the 6th
Mass Extinction

17.00–17.30 Kogunemine fuajees / Gathering at the lobby

17.30–18.30 Juhitud jalutuskäik Raadil (inglise keeles)/

Guided walk around Raadi

Juhib / Guide Anti Lillak

18.30–20.00 Konverentsi lõpetamine ja vabas vormis koosviibimine

**Raadi kaminasaalis / Closing the conference and free socializing at
Raadi manor fireplace hall**

Vooluveekogude kujutamine eesti rahvalauludes

Säde Sepp

Hugo Treffneri Gümnaasium

Uurisin oma töös, kuidas eestlased on ajalooliselt suhtunud vooluveekogudesse (jõed ja ojad), aluseks see, kuidas neid on rahvalauludes kujutatud. Peamised küsimused on järgmised:

1. Milline on suhtumine vooluveekogudesse rahvalauluteksti analüüsi põhjal?
2. Mida vooluveekogud rahvalauludes sümboliseerivad?
3. Mis põhjustel võivad tulemused piirkonniti erineda?

Vooluveekogud on liigirikkad ja väärtuslikud elupaigad. Läbi aastatuhandete on vooluveekogud olnud väga olulised ka inimühiskonnale, olles ühendusteks, varustajaks ning inimasustuseks sobivate maastike kujundajaks. Intensiivistunud inimtegevuse tagajärjel viimastel aastasadel on vooluveekogudest saanud ohustatud elupaigad, kuid teadlikkus inimtegevuse negatiivsetest mõjudest vooluveekogudele on väike.

Kombineerides looduskaitse teadmisi folklooriga ning mõistes meie esivanemate lugusid, võib rahvapärimust kasutada selleks, et aidata kaasa vooluveekogude suuremale väärtustamisele kohalike maastike osana. On tõestatud, et rahvapärimuse ja lugude kaudu edasi antud teadmised aitavad inimestel paremini lahti mõtestada keerulisi tänapäevaseid probleeme. Lähe mine keskkonnaprobleemidele pärimuslikust vaatepunktist ning teaduse ja uskumuse ühendamine võib tekitada inimestes tugevama motivatsiooni ja arusaamise, miks on vaja looduslikke elupaiku taastada.

Olen analüüsinud kirjalikke allikaid laiemas mõttes lingvistilisest ja kitsamalt folkloristlikust aspektist, uurides suulise traditsiooni poeetiliste tekstide ajaloolisi, sotsiaalseid, kultuurilisi ja usundilisi tähendusi. Töö teoreetiline osa koosneb loodusteadusliku tausta avamisest vooluveekogude seisundi kaudu, rahvaluule tähenduse ja vormide tutvustusest ning etnoökoloogia kui selle uurimistöö valdkonna selgitamisest. Allikmaterjalide kogumiseks kasutasin eesti regilaulude andmebaasi, kust vaatasin läbi 250 laulu märksõnadega „jõg*” ja „oja*” ning sorteerisin need sümbolite kaudu 15 kategooriasse. Kategooriad lõin selleks, et saada ülevaade vooluveekogude kujutamisest rahvalauludes negatiivselt või positiivselt, kunstilise allegooriana või erisuguste sümbolitena. Nii sain tulemusi võrrelda kategooriate kaupa omavahel ja piirkonniti.

Koondportree ühest regilaulikust: Mai Kravtsov arhiivimaterjalides ja uurimustes

Mia Marta Ruus
Tartu Ülikool,
Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti Rahvaluule Arhiiv

Mai Kravtsov (1845–1933) oli Kuusalu kihelkonna suuremaid ning üks viimaseid regilaulu maailmas elanud ja end väljendanud laulikuid. Temalt on jäädvustatud üle 250 laulu, helisalvestatud kuus esitust ning kirja pandud veel hulganisti uuemat rahvalaulu, tantse ja mängu, muinasjutte ja muistendeid ning nõidus- ja tervendamissoonu. Märkimisväärsed on aga ka ülestähendused Mai iseloomu, esinemismaneeri ja -oskuste kohta, mida on kirjeldanud nii rahvaluulekogujad ja uurijad kui ka tema naabrid ja sugulased, sealhulgas tänini Kuusalus elavad Mai järeltulijad ja sugulased, kelle hulgast leiab teisigi tuntud rahvalaulikuid ja -muusikuid.

Praegu peab ülevaatlikku infot Maist (nagu ka paljudest teistest regilaulikutest) kokku otsima rohketest allikatest. Eesti regilaulu koguteose jaoks valmis isiku ülevaates olen need allikad kaardistanud ning proovinud neid kõiki hõlmates anda võimalikult täpse pildi legendaarsest põhjaranniku laulikust, kelle repertuaaris avaldub tugev piirkondliku traditsiooni järjepidevus, aga ka individuaalse lauliku kui traditsiooni aktiivse (taas)looja loominguilisus ja isikupära. Kes ja mis mõjutasid Mai Kravtsovit regilaulude esitaja ja tundjana ning kas ja kuidas on seotud lauliku iseloom ja repertuaar? Neile küsimustele vastamiseks positsioneerin ennast primaarsete ja sekundaarsete allikate uurijana, et luua ülevaatlik, allikmaterjali alusel põhjendatud, kuid samas värske ja mitmekesine portree omaenda kodukandi laulikust.

Piirikivid ja nendel olevate märkide tähenduse uurimine

Kertu Rebane, Anna-Lia Haavistu
Rakvere Riigigümnaasium,
Tapa Valla Gümnaasium

Piirikivid on olnud sajandeid Eesti maastikus olulised märgised, aga nendele kantud kujutised võivad kanda tähendusi, mis ulatuvad lihtsalt piiride märgistamisest kaugemale. Meie uurimistöo keskendub küsimusele, milline on Põriki külast leitud piirikivi tähendus ja kas sellele kantud märgid viitavad ka varasemale kasutusotstarbele.

Teema toetub kirjandusele ning arhiivimaterjalidele. Kirjanduse ning teadustööde andmete kaudu analüüsime sümbolite võimalikku tähendust ja seost kohapärimusega, arhiivimaterjalid aga võimaldavad asetada leitud kivi ajaloolisse konteksti, uurides piiride tähistamise arengut Eestis.

Allikmaterjalide hulka kuuluvad ajaloolised kaardid, rahvusarhiivi dokumendid, kohapärimuslikud lood ning kohalike elanike suulised jutustused. Töö metoodika hõlmab sümbolite võrdlevat analüüsi, arhiivitekstide uurimist ning välitöid, mille käigus mõõtsime ja dokumenteerisime Põriki küla piirikive. Konsulterisime teadlase Ülle Tarkiaineni, ajaloolaste ja kohalikega ning analüüsime varasemaid teadustöid, sealhulgas Tarkiaineni käsitlusi piiritähistest.

Teema on oluline, sest piirikivid võivad osutada ka varasematele rituaalsetele või usundilistele tavadele. Meie töö panustab Eesti kultuuripärandi uurimisse, aidates paremini mõista, kuidas inimesed on maastikku kujundanud ja milliseid tähendusi neile objektidele omistanud.

Soolise identiteedi käsitlus eesti rahvatantsu maastikul

Tuuli Torop

Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia

Seminaritöö lähtekohaks oli probleem, et soolise identiteedi käsitlus on eesti rahvatantsu maastikul ning tänapäeva ühiskonnas erinevad, mistõttu ei paista nende vahel olevat puutepunkte ega integreerumisvõimalusi. Töö eesmärgiks oli kaardistada eesti rahvatantsu maastikult peegelduvat soolise identiteedi ja soorollide kuvandit ning uurida, kas ja millisel määral oleks võimalik integreerumine kahe näiliselt vastandliku valdkonna vahel nii, et mõlema puhul säiliks neile omased ning traditsioonilised jooned ning kõik tunneksid end soovi korral kaasatuna. Oluline on pärimuse ja traditsiooni säilitamine ning edasi kandmine, samuti arendamine ja uute väljundivõimaluste pakkumine.

Tegemist on kvalitatiivse uurimusega, kus meetodina kasutasin intervjuud. Töö käigus viisin läbi kuus intervjuud rahvatantsijate ja valdkonna spetsialistidega.

Vana-Võrumaa suitsusauna traditsiooni jõudmine UNESCO vaimse pärandi nimistusse

Eliisabet Raju

Hugo Treffneri Gümnaasium

Vana-Võrumaa suitsusauna traditsioon kanti UNESCO vaimse pärandi esindusnimekirja 2014. aasta novembris. Sellele eelnes kuue aasta pikkune ettevalmistustöö, muu hulgas loodi hulgaliselt kombestikku käsitlevat infomaterjali, mille kaudu on võimalik inimestel tutvuda suitsusauna traditsiooni ajaloo ning sinna hulka kuuluvate tavadega. Kümne UNESCO-ga koostööd tehtud aasta jooksul on Eesti inimeste teadlikkus Vana-Võrumaa suitsusauna traditsioonist kasvanud. Samuti on suurenenud sellealase teabe hulk.

Eelnevat arvestades on oluline uurida, kas, millisel määral ja missuguselt mõjutab UNESCO nimistusse kuulumine kultuurinähtuse püsijäämist ning teadlikkust. Käesolev töö uurib ja kaardistab Vana-Võrumaa suitsusauna traditsiooni UNESCO vaimse pärandi nimekirja jõudmise eellugu, sellele järgnenud muutusi kohalikus kogukonnas ning suitsusauna kuvandit ja selle dünaamikat üldises diskursuses.

Teemakäsitus on oluline, kuna UNESCO kaitse pälvimine suitsusauna traditsioonile on kohalikku kogukonda kaasa toonud mitmeid uusi tendentse, mille kaardistamine annaks olulist informatsiooni teistele väikestele mikroühiskondadele, kes soovivad samuti saavutada rahvusvahelist tunnustust mõnele oma kultuurilisele eripärale. Lisaks mainitule aitab töö põhiteema luua selge ja kõiki osapooli arvesse võtva tõlgenduse UNESCO-poolsetest kasuteguritest ning vajalikkusest kergesti haavatavas väikeses kogukonnas konkreetse näite põhjal.

Uurimistö aineistik kulgeb olemuslikult etnoloogia, kulturoloogia ning ajaloo valdkondade piirialadel. Kasutasin info kogumisel peamiselt poolstruktureeritud intervjuu meetodit ning analüüsisin kohalikku kultuurilugu ja

saunapärimust kajastavaid arhiivimaterjale. Nimistusse jõudmise kohta leidub hulgaliselt kättesaadavaid dokumente ning asjaosalised on nõus jagama kommentaare, kuid üllatuslikult ei ole nimistusse jõudmise teekonda ning otsest mõju siiani keegi uurinud ega fikseerinud.

„Ajatu lugemine“: ennustamine tarokaartidega eestikeelsetes sotsiaalmeediakanalites

Joan Jürgens
Tartu Ülikool

Tarokaartide panemine, ladumine või lugemine on üks levinumatest ennustamisviisidest. Samuti on need leidnud oma koha sotsiaalmeedias, kus lihtsa otsingu või ka algoritmi tõttu võib sattuda video või pildi peale, kus vaatajal palutakse valida mingi sümbol, et saada ennustus. Tihti on tegu just „ajatu lugemisega“ ehk ennustuse üleslaadimise ja vaatamise kuupäev võivad erineda, kuid ennustust see kehtetuks ei tee.

Töö eesmärk on uurida kontosid, kuhu postitatakse eesti keeles tarokaartidega (või muude objektide/energiatega vms) edastatud ennustusi või hetkeenergiast lähtuvat lugemist. Kogukond, kes kasutab tarokaarte, on mitmetahuline, mille tõttu on neile keeruline ühtset nimetust anda. Töös viitan kindlatele kasutajatele nende nimetustega, mis nad endile on ise andnud (nt selgeltnägi, šamaan, energiatöötaja), või kui tarokaartide lugejatele.

Vaatlus viidi läbi kolmel platvormil: YouTube, Insatgram ja TikTok. Fookuses olid postitused, kus esines tarokaartidega ennustamine vaatajale. Töös on arvestatud ka hetkel mitteaktiivsete kontodega, kuna nende loodud sisu heidab siiski valgust tarokaartide lugejate kogukonnas esinevatele trendidele. Vaatluse põhjal koostatud küsimuskava alusel toimusid ka intervjuud kaardipanijatega, kes olid nõus oma tegevuse tagamaid avama.

Tarokaartide lugejate kogukond on kirju, kuid sotsiaalmeediakanalitesse loodud sisus leidub palju ühisjooni. Tööga loodan avada postituste tagamaid ning anda ülevaate kogukonna hetkeseisust ja seal levivatest trendidest.

Kunst ja propaganda: kunstnik Toivo Kullese originaalkavandite põhjal näituse loomine

Aare Alver

Kadrioru Saksa Gümnaasium

Minu praktiline töö keskendub kunstnik Toivo Kullese seni eksponeerimata propagandaplakatite kavanditele, mille põhjal loon veebinäituse Vabamu Noorte Vabamu platvormil. Töö eesmärk on uurida, kuidas peegeldub nõukogudeaegne propaganda visuaalkunstis ning milliste kunstiliste ja ideoloogiliste võtete kaudu mõjutasid need kavandid vaatajaid.

Näituse loomise käigus analüüsin Kullese originaalkavandeid visuaalse analüüsi meetodil, pöörates tähelepanu sümbolitele, kujundikeelele ja värvikasutusele ning sellele, kuidas need elemendid toimisid ideoloogilise sõnumi kandjatena. Teoreetilises osas toetun propagandauuringutele ning visuaalkultuuri ja Eesti kunsti ajaloo käsitlustele, et mõista paremini, kuidas kunst ja ideoloogia põimusid ning millist rolli mängis visuaalne kunst sotsiaalpoliitilises kontekstis.

Kavandatav näitus võimaldab vaatajal kogeda kunsti ja propaganda vahelist pingevälja otseallikate kaudu, andes samal ajal uue vaatenurga Eesti visuaalsele kultuuriloole ning avades võimaluse arutleda selle üle, kuidas kunstnikud töötasid ideoloogilise tellimuse tingimustes.

Aleksander Zirk - mitmekülgne pillimees Rannust

Kati-Katri Koppel

Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemia

Uurisin Rannu pillimeest Aleksander Zirki, tema elulugu ning pillimängu. Kuigi Eesti Kirjandusmuuseumis on salvestused lugudest, mida ta mängib, ja isegi üks Eesti Raadio tehtud intervjuu, siis ometi oli mõndagi olulist tema eluloost veel võimalik kirjalike allikate põhjal uurida ja kokku panna.

Kasutasin narratiivset meetodit, tuginesin Aleksander Zirkiga tehtud intervjuudele mis on kättesaadavad Kivikese ning ERR arhiivi kaudu, ning intervjuule, mille andsid tema tütar Lilli Hüüs ja tütretütar Meeli Hüüs Eesti Kirjandusmuuseumis 7.02.2025.

Lisaks intervjuudele õppisin mängima, analüüsisin ning noodistasin neli lugu, mida Aleksander Zirk Teppo-tüüpi lõõtspillil mängis, ja tegin tähelepanekuid ning järeldusi uuema lõõtspillimuusika repertuaari kujunemise kohta. Uurimuses tuginesin Juhan Uppini 2022. aastal kaitstud doktoritööle „Teppo-tüüpi lõõtspilli traditsioonilise mängustiili kujunemine 20. sajandil ja traditsiooniteadliku esituspraktika loomine“.

Koostasid referaadi Aleksander Zirki eluloo kohta ning soovin selle tulevaste uurijate tarbeks Eesti Kirjandusmuuseumile üle anda. Lisaks sünni- ja surmadaatumitele olen kokku kogunud lugusid ja seiku pulmapillimehe eluloost ning lisanud Aleksandri tütre ning tütretütret abiga Eesti Kirjandusmuuseumi kogusse hulga originaalfotosid pillimehest, tema pillidest ning mängukaaslastest.

Esitlusel mängin eesti lõõtsal Aleksander Zirgi järgi kaks valssi, räägin neist ühe saamisloost ning toon välja mõned eluloolised faktid.

Turvalisem tantsuruum alternatiivse elektroonilise muusika tantsupidudel

Annabel Kuusik
Tartu Ülikool

Minu bakalaureusetöö keskendub Eesti alternatiivsete elektroonilise muusika tantsupidude tantsuruumis kogetavale turvatsoonile (*safe-space, safe-zone, personal-space*), kehalistele ja ruumilistele kokkulepetele ning nende rikkumisele. Alternatiivse elektroonilise muusika tantsupeo terminit saab tõlgendada mitmeti – uurimuses on see avatud ka informantide tõlgendustele, näiteks saab mõistet samatähenduslikult kasutada klubikultuuri (tantsu)ürituse, (post-)reivi, (alternatiivse) muusikafestivali vm elektroonilise muusika (tantsu)peoga. Uurimus põhineb kvalitatiivsel meetodil, kus kasutan anonüümse küsimustiku teel saadud vastuseid korduvate mustrite ja normide kaardistamiseks. Fookuses on see, kuidas tantsuruumis kujunevad ja muutuvad turvalisust tagavad sotsiaalsed kokkulepped ning millistes olukordades neid rikutakse. Viisin läbi intervjuud Eesti ööelu võtmeisikutega (Natalie Mets, Ööhaldjad jt) ja osalusvaatlusi. Kogutud allikmaterjalil on esindatud alternatiivsetel tantsupidudel osalevate tantsijate, artistide, öötöölise jt vaatenurgad, pakkudes seega pilti eri gruppide kogemustest. Lisaks käsitlen vastuste ja negatiivsetes kogemustes esinevate tunnuste jaotumist soolise identiteedi järgi.

Alternatiivsete tantsupidude kogukondi ja tantsupidusid nähakse tihti vabastust pakkuvate ja turvaliste keskkondadena (ka kogukonna sees), kuid selline arvamus on sageli utoopiline ning ei vasta reaalsusele. N-ö päris maailmas esinevad võimudünaamikad toimivad ka seal. Minu uurimus on suuresti motiveeritud turvalisema ööelu liikumisest – igapäev peaks olema võimalus osaleda ööelus, kahjustamata teisi ja ennast. Soovin uurimusega nähtavale tuua probleemid, millega tantsuruumis kokku puututakse, ja aidata kaardistada võimalikke lahendusi turvalisema tantsuruumi loomiseks, innustades seejuures märkama, sekkuma ja arenema sellise tantsuruumi nimel.

How ‘Modern’ and ‘Multispecies’ Thinking Shapes Our Connection to Nature: The Case of Cut Flowers Regarding Sustainability and the 6th Mass Extinction

Lisanna Unt
Tallinn University

Using cut flowers as an example, I examine two main frameworks of thought in contemporary society regarding nature: “modern” dualistic thinking as in the conventional flower industry and “multispecies” holistic thinking as in “slow” floriculture. Ethnographic fieldwork was conducted with Slow Flowers Estonia founders. To understand thought frames, I mainly use Bruno Latour’s “We Have Never Been Modern” (1993), Val Plumwood’s (2012) thoughts on colonized nature, and main theses from multispecies ethnographies.

Assessment of how thought frameworks affect our relationship with nature is conducted from two vantage points. First, investigating the impact of floriculture by five principal drivers of mass extinction (Cafaro 2015), and second, evaluating the presence of four criteria that scholars consider essential to achieving genuine sustainability (Brand 2012).

Results indicate how the cut flower industry, led by “modern” thinking, is accelerating mass extinction and is neither environmentally nor socially sustainable. On the other hand, the “slow” floriculture approach, embodying a “multispecies” mindset, is both a pioneering example of genuine sustainability and a direct reducer of the main drivers of mass extinction.

Interviews with Slow Flower Estonia founders highlighted how their mindset does not limit them to narrowly focus on producing flowers for economic sustainability, but also on human-nonhuman relations and biodiversity. Their awareness of nature’s agency enables a non-anthropocentric interaction with it. Through a “multi-species” mindset, values that preserve nature

emerge naturally, which in turn have good prospects for achieving genuine sustainability. New values, such as spiritual nourishment, are discovered, which the “modern” approach to life cannot provide.

Conceptualizing the Dead: Encounters, Meanings, and Posthumanist Perspectives

Simona K. Zupanc

University of Ljubljana / University of Tartu

In my presentation, I will explore what people identify or consider as “the dead.” Are they referring to corpses, ghosts, spirits, souls, or entities? Or do they mean memories, ancestors, or something else entirely? While this question resists a singular answer, engaging with it is essential for understanding how people conceptualize the dead and make sense of their presence in their lives.

Drawing on ethnographic fieldwork conducted from January to November 2024 in rural northeastern Slovenia, this presentation situates the dead within posthumanist frameworks and examines how individuals construct meaning around them through first-person experiences and the perceived agency of the dead. Although my interlocutors rarely use the term the dead themselves, I adopt it as an analytical tool to explore how people experience, engage with, and attribute significance to the presence of the deceased in their lives. By applying this lens, I will demonstrate the various ways in which the dead are perceived and engaged with in people’s everyday lives.

Sounds of displacement: Case study of the train station in Bern, Switzerland

Kriš Siil

University of Tartu

In May 2024, the Swiss Federal Railway company started a pilot project for playing classical music at the entrance of the station to improve the flow of people moving in and out of the station. The project received criticism for being classist and not considering the needs of economically underprivileged people. When I went to Bern for my exchange semester, this topic was still important to local people. As part of a group project with social anthropology students Dorothea Müller, Joana Spuhler, and Sarah Heinzmann from the University of Bern, we decided to look further into it by conducting a field study.

We aimed to answer the question “How is classical music used to shape the space of the train station in Bern and how does it influence who feels welcome and who is marginalized?”. Our main method was participant observation and informal interviews at the train station. For theoretical background we used public space theory, Bourdieu’s classism and Ahmed’s queer use theories. We found that people reacted to the music differently depending on their social background and how long they were exposed to the music, and it influenced their place of gathering, making the music a sound of displacement. This research is important in a wider context since similar measures have spread across Europe in recent years, including Estonia*, and at the same time the impact of these measures on the people who are being displaced is often not assessed.

* „Purjutajate peletamiseks hakkab avaturul kõlama klassikaline muusika”. Tartu Postimees, 10. juuli 2024.

<https://tartu.postimees.ee/8056630/purjutajate-peletamiseks-hakkab-avaturul-kolama-klassikaline-muusika-ollesobrad-pangu-parem-elmariit>

The Study of the Offerings in Hong Kong – Joss Paper Ingots, Joss Candles and Joss Sticks

Phyllis Lo, Ka Man
University of Tartu

„Joss Paper Ingots, Joss Candles, and Joss Sticks” is how Hong Kong people name the most common offerings made for rituals. The offerings play a crucial role in various situations connected to worshipping gods, ancestors, and spirits in Taoist and vernacular religious practices. There are multiple interpretations for these offerings, such as food, gifts, and communication devices to the recipients. On the other hand, it becomes a way of emotional comfort for believers and descendants.

This study aims to examine how religions affect Hong Kong people’s daily lives and the extent of their influence by using offerings in certain ceremonies and rituals as examples. Drawing on my participant observation and interviews last summer and my personal experience over the years, this study explores the purposes of giving offerings when doing rituals and the procedure of giving offerings in Hong Kong. It represents a multiplicity of versions and interpretations, including believers as well as the owners of offerings shops, temple staff from various temples, and the organisers of the Hungry Ghost Festivals. In addition, this study argues that taboos, when participating in rituals, give offerings. Different perspectives and explanations will be examined.

The Victim Victorious: Feminism, Race, and Folklore in Candyman (1992)

Avery J Medina
University of Tartu

Since its inception in the 1970s, the slasher film has been a consistent presence in popular media. The 1992 film *Candyman* embodies many of the formulae ascribed to this genre by the likes of Carol J Clover and Vera Dika, but also deviates from the standard formula in ways strongly indicative of the specific values of the time and place in which the film was made. Perhaps most notably, the film features new examples of female archetypes in the horror film, such as the mother figure, the best friend of the protagonist, and the quintessential figure of the Final Girl. These redefined characterisations are suggestive of the ways in which women's roles and representations were evolving in American society, making this film a cultural artefact on the level of folklore. Similarly, the presence in *Candyman* of both the genre's first Black slasher villain and an entire functionally segregated community of African-American people living under his influence illustrates the tenuous position of racial relations in the United States in the early 1990s. Through theoretical approaches from both the feminist and racial angles, audiences can better understand both the film itself and what it means about the culture that produced it. Beyond this, the plot of the film itself illustrates the power that folklore can have, superseding social and cultural borders to affect even those beyond its original community.

Marking Time: The Role of Songs in Summer Camp Schedules

Elsa Hillis, Lachlan Bell
University of Tartu

At the cultural summer camps ‘Skogfjorden’ Norwegian Language Village and ‘Sõrve’ Estonian Children’s Summer Camp, songs transcend the role of mere entertainment and serve as significant ritualistic markers of time throughout the day. These songs are strategically incorporated into key moments such as daily flag raising, meals, and bedtime, facilitating group transitions from event to event and the reaffirmation of belonging within the collective body.

Contextualised in the condensed, bounded space of the campground, these songs serve multiple symbolic and practical purposes; from enacting safety measures to transmitting intangible cultural heritage to participating “del-taker”/ “elanikud”.

We will apply a folkloristic lens to our own experiences working as camp leaders to examine if these songs can be considered a distinct subgenre, and in what ways this shared practice fosters a sense of community, continuity, and belonging for campers. Through this analysis, we aim to contribute to the understanding of how camps organise time and bodies, and how songs, as cultural tools, serve this purpose.

How to study sensitive topics: a case of soul guiding practice

Nataliia Rygovska
University of Tartu

I am studying practices of guiding the soul of war victims in contemporary Ukraine. All my interlocutors struggle to describe their actions and use different words. There is no terminology and no communicational culture surrounding this topic. Thus, I refer to it as “soul guiding”. The practice of soul guiding is aimed at helping the soul of the dead (a soldier who died on a battlefield or a civilian who was killed during a bombing) to leave the material world and pass to the other world. This vernacular practice operates outside the realm of predominant Christian rituals that exist in the country. Soul guiding is conducted privately and seldom discussed openly.

The lack of statistics on practitioner numbers and the absence of soul-guiding in a public discussion marginalize the practice. A few practitioners I have talked to question the possibility and necessity of academic research on this ritual. Communicating their doubts and struggling to share their experiences, my interlocutors contributed significantly to framing my research. Therefore, I would like to discuss the trials and errors I faced in persuading potential informants to participate in my research. How can I ensure their safety and foster a sense of inclusion? What language should I use—and what should I avoid? What are the primary concerns that prevent them from sharing their stories? Using the ontological turn and immersion as a starting point of my research, I believe that the extremely sensitive topic I am dealing with needs accuracy in communication both during the interview and while writing the paper.

Ukrainian refugees' experiences of adjustment and humor

Ismet Suleimanov
University of Tartu

The Russian full-scale invasion of Ukraine has forced nearly 4.3 million Ukrainians to flee their homeland and seek temporary protection in the EU countries. Estonia has refuged more than 35,000 people, which is one of the highest ratios relative to the population among European countries. – 26.0 per 1000 people. Belgium hosted more than 88,000 Ukrainians, according to Eurostat's statistics at the end of January 2025. Both countries are varied in their policies towards Ukrainians and attitudes towards the war. If we assume that humor communicates serious meaning, this dissertation aims to conduct first systematic and synchronic analysis of humor among displaced individuals in order to understand the complexity of their experience and have more comprehensive picture of their everyday lives.

The central research questions of this thesis are: how do Ukrainian refugees engage with humour on a daily basis? What is the role of gender in the choice of humorous forms? How do Ukrainian refugees interact cross-culturally with the host society and different minorities in the country of refuge?

The theoretical framework is yet to come; however, it is going to be rooted in folklore studies, humour research, refugee studies, and gender studies, representing the interdisciplinary background of my studies.

The data will be gathered via netnography, implying analysis of social media interactions (e.g., Ukrainian Facebook groups in each country) and through classical ethnography by conducting open-ended interviews and focus groups.

The thesis will be the first systematic and synchronic analysis of humour among displaced individuals, contributing to folklore studies, humour, and refugee studies.

Ecological Preservation, Religious Transgression, and the Folkloristics of Emotions Among the Khasis of Northeast India

Abhirup Sarkar
University of Tartu

This paper looks at a specific manifestation of religious transgression in interviews carried out during my fieldwork in the Khasi Hills in 2023. More than 83% of Khasis are converts belonging most commonly to Presbyterian or Catholic confessions of Christianity. For Khasi Christians, the vernacular practice of religion is paramount in their daily life. Christianity among Khasi is a unique blend of ideas, perspectives, and practices that operates within the context of Khasi Indigenous cosmology with traditional knowledges, ecology, and clan ideology at the center. Significantly for most, any act of digression from Christianity is frowned upon and is usually discouraged. In 2023, while conducting my fieldwork on legends in Khasi Hills, I came across two young persons who are active practitioners of Western witchcraft and occult. In light of the projected purist Christian background that they come from, it was a surprising, conscious, and deliberate transgression from their faith. Of the two instances, one of them shared that they actively learn practices so they could help keep their ecology protected through such magical practices. This presentation will examine these interviews that were structured in the form of open-ended conversations and look at how, for the Khasis, the connection with, and knowledge of, their ecology takes precedence over the practice of their adopted religion. This presentation will present a case study of a deliberate act of religious transgression carried out for the purpose of the protection the ecology, highlighting the precedence of Indigenous identity for the Khasis and the strong connection with the natural world around them.

Not Quite Gone: Encounters with the Unexplained

Kristo Villem
University of Tartu

Human fascination with the unknown has always led our minds to run wild with imagination. For generations, stories of people experiencing inexplicable phenomena at burial sites have formed beliefs that there are other realms beyond our own, with spirits and creatures that coexist alongside us.

These stories have been well-documented in Estonian folklore archives and as a quest to unravel depictions of the human soul, I bring forth the various types of experiences that respondents have cited, from subtle hints of a faint yet mesmerizing song of a girl who always vanishes when you get too close, to unnerving entities who keep appearing in your dreams, demanding back the wedding ring which you might have found from someone's grave and thought would make you a fortune.